

ความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
TEACHER'S EXPECTATIONS REGARDING THE SCHOOL READINESS OF FIRST GRADE STUDENTS IN
SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION

นางสาวมนพรภัสร์ สองแคว *

Monnapornpat Songkhware

อาจารย์ ดร.อัญญมณี บุญเชื้อ **

Anyamanee Boonsue, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน 5 ด้านได้แก่ ด้านพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาวะที่ดี ด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม ด้านวิธีการเรียนรู้ ด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ และด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป ประชากร คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 98 คน ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยพบว่า ความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ตามลำดับความคาดหวังของครูจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาวะที่ดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.28$) รองลงมา คือ ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 4.26$) ด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม ($\bar{x} = 4.23$) ด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ ($\bar{x} = 4.18$) และ ด้านวิธีการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.15$) ตามลำดับ

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: monnapornpat@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: teacherpinny@gmail.com

ISSN1905-4491

Abstract

The purpose of this research was to study the teacher's expectations regarding the school readiness of first grade students according to five aspects: physical well-being and motor development, social and emotional development, approaches toward learning, language development and cognition and general knowledge. The population comprised 98 first grade teachers from schools under the Office of the Basic Education Commission in Bangkok. This research used the questionnaire survey method. The statistics used for analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results of this research showed that teacher's expectations regarding school readiness were at a high level ($\bar{x} = 4.22$). When considering each aspect, it was found that physical well-being and motor development was at the highest level ($\bar{x} = 4.28$), followed by cognition development and general knowledge ($\bar{x} = 4.26$), social and emotional development ($\bar{x} = 4.23$), language development ($\bar{x} = 4.18$) and approaches toward learning ($\bar{x} = 4.15$), respectively.

คำสำคัญ: ความคาดหวังของครู/ ความพร้อมในการเรียน/ เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

KEYWORDS: TEACHER'S EXPECTATIONS / SCHOOL READINESS / FIRST GRADE STUDENTS

บทนำ

ในช่วงชีวิตของเด็กแต่ละคนมักจะมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆเกิดขึ้นอยู่เสมอซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นถือเป็นประสบการณ์สำคัญสำหรับเด็กในการเรียนรู้และปรับตัวเพื่อก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงนั้นไปได้ หากเด็กสามารถปรับตัวและก้าวข้ามการเปลี่ยนแปลงได้ ย่อมถือว่าเด็กได้เติบโตไปอีกขั้นหนึ่ง โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย (อายุแรกเกิด – 5 ปี) และเด็กวัยประถมศึกษา (อายุ 6 – 12 ปี) ยังมีความสามารถในการปรับตัวไม่เท่าผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่มีประสบการณ์และวุฒิภาวะมากกว่าและประสบการณ์มากกว่า จึงสามารถรับมือและปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงได้ง่ายและใช้เวลาน้อย ต่างจากเด็กที่ใช้เวลาปรับตัวนานเนื่องจากพัฒนาการของเด็กวัยนี้ยังไม่เอื้อต่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ยศวีร์ สายฟ้า (2557) และกล่าวว่าหากเด็กสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้แล้วเด็กจะสามารถเรียนรู้และมีพัฒนาการก้าวหน้า ในทางตรงกันข้ามหากเด็กไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในช่วงรอยเชื่อมต่อการปรับตัวไม่ได้อาจกลายเป็นอุปสรรคประการสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาได้เช่นกันเพราะเด็กอาจมีภาวะกดดันและมีพฤติกรรมต่อต้านได้ ผลการวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่าเด็กประสบปัญหาหลายอย่างเมื่อเริ่มเข้าสู่การเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อันเนื่องมาจากปัญหาของการเชื่อมต่อการศึกษา (Fabian & Dunlop, 2002) ทั้งสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้อารมณ์ความรู้สึกของสภาพสังคม การเรียนการสอนของระดับประถมศึกษาที่เน้นเรียนเป็นรายวิชา และตาราง

เรียนที่จัดเป็นเวลาอย่างไม่ยืดหยุ่น (McClelland et al, 2000) ในการเข้าโรงเรียนใหม่ เด็กบางคนสามารถปรับตัวได้ แต่บางคนก็มีปัญหา ซึ่งพบว่าเด็กประมาณ 10 – 21 % มีปัญหาในเรื่องการปรับตัวในช่วงเชื่อมต่อการศึกษาจากระดับอนุบาลไปสู่ชั้นประถมศึกษา (Hausken & Rathbun, 2002) การปรับตัวที่ทำได้ยาก ทำให้เด็กเกิดทัศนคติที่ไม่ดี ต่อการไปโรงเรียน จึงเกิดอาการเจ็บป่วย เช่น เกิดความกังวล ความกลัว ร้องไห้ หรือมีอาการฉุนเฉียว (Ladd & Price, 1987) ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหน้าที่ของครูและสมาชิกในครอบครัวที่จำเป็นต้องทำความเข้าใจรอยเชื่อมต่อยุ่ระหว่างชั้นเรียนอนุบาลและประถมศึกษา ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้เด็กในการปรับตัว และก้าวผ่านช่วงรอยเชื่อมต่อนี้ได้อย่างราบรื่น

Pianta, Kauffman and Cox (1999) ได้กล่าวว่า ช่วงรอยเชื่อมต่อยุ่ระหว่างเด็กปฐมวัยเป็นก้าวอย่างที่สำคัญกับเด็กและเป็นช่วงที่สำคัญมากต่อพัฒนาการของเด็ก สอดคล้องกับ Featherstone (2004) ที่ได้ระบุว่า การที่โรงเรียนช่วยเตรียมพร้อมรับมือ กับช่วงการเชื่อมต่อการศึกษานั้นก็เพราะว่า เด็กสามารถพบช่วงเวลาที่ยากลำบากในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วงเชื่อมต่อการศึกษา ซึ่งอาจนำไปสู่ ความก้าวร้าว ความเหนื่อยล้า หรือการถอนตัวออกไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ลดคุณค่าความสามารถในการเรียนลง Fisher (1996) ยังได้กล่าวเสริมอีกว่า จะทำให้เด็กกลายเป็นคนที่ไม่สนใจอะไร ทำให้เด็กสับสน ซึ่งผลของปัญหาด้านพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะส่งผลกระทบต่อ ความรับผิดชอบ ความสนใจอยากเรียนรู้ และมิตรภาพของเด็กที่มีต่อผู้อื่นด้วย ดังนั้นความพร้อมในการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงนับได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะช่วยให้เด็กก้าวผ่านช่วงรอยเชื่อมต่อนี้ได้อย่างราบรื่น และ Entwistle & Alexander (1998) กล่าวว่า ช่วงรอยเชื่อมต่อไปสู่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถือเป็นวิกฤตสำคัญของชีวิตเด็กทั้งในด้านพัฒนาการโดยทั่วไปและด้านความสามารถทางวิชาการ เพราะนอกจากเด็กจะมีพัฒนาการที่เปลี่ยนไป เช่น ทักษะทางปัญญา สภาพแวดล้อมรอบตัวเด็กก็เปลี่ยนแปลงรวมถึงหลักสูตรประถมศึกษาที่มีเนื้อหาและวิธีการเรียนที่เปลี่ยนไปเช่นเดียวกันปัจจัยสำคัญของการเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือ ความพร้อมของเด็ก Lewit & Baker (1995) กล่าวว่า ความพร้อมในที่นี้คือความพร้อมในการเรียนรู้ ซึ่งสามารถแบ่งในเรื่องความพร้อมในสองลักษณะ คือ ความพร้อมในการเรียนรู้ (readiness to learn) ในการเรียนในห้องเรียนกับความพร้อมในการมาโรงเรียน (readiness for school) ในส่วนของความพร้อมในการเรียนรู้ คือ ระดับของพัฒนาการที่เด็กสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะในการเรียนในห้องเรียน ส่วนความพร้อมในการมาโรงเรียนคือ การที่เด็ก

แต่ละคนประสบความสำเร็จในการมีส่วนร่วมในการเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียนซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะของโรงเรียน

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 ได้ระบุว่า การสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสำคัญอย่างยิ่ง บุคลากรทุกฝ่ายจะต้องให้ความสนใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ตัวเด็ก ผู้สอน ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ ทั้งระบบ สอดคล้องกับ Tuncer et al. (2013) กล่าวว่า ช่วงของการเชื่อมต่อไปสู่ชั้นประถมศึกษาเป็นช่วงที่สำคัญมากสำหรับเด็ก ครู ผู้ปกครองและโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูและผู้ปกครอง

มักมีความกังวลเกี่ยวกับการเลื่อนชั้นไปสู่การเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากเด็กจะต้องมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการมากกว่าเดิม ทำให้เด็กจำเป็นต้องมีการเตรียมพร้อมที่ดี ความพร้อมในการเข้าเรียนจึงไม่ได้หมายถึง ความพร้อมด้านสติปัญญาและการรู้หนังสือเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่ยังรวมถึงพัฒนาการหลักของเด็ก เช่น พัฒนาการด้านร่างกาย, พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม และด้านภาษาด้วย ดังนั้น เป้าหมายหลักของการเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก คือการเตรียมเด็กให้ก้าวไปสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างราบรื่น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) ได้ระบุปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย คือ การที่พ่อแม่เลี้ยงดูและปฏิบัติกับลูกไม่ถูกต้อง กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาเด็กที่ไม่ถูกวิธี เด็กถูกเร่งเรียนเขียนอ่าน บุคลากรเกี่ยวกับเด็กปฐมวัยยังไม่มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้เด็ก ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันเด็กปฐมวัยกำลังอยู่ในช่วงให้เร่งเรียนเขียนอ่านกันมากขึ้น กุลยา ตันติผลาชีวะ (อ้างถึงใน นิรันรัตน์ พันธประสิทธิ์, 2555) กล่าวว่า การศึกษาปฐมวัยในต่างประเทศ เป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีอายุแรกเกิดถึง 8 ปี เพื่อการเตรียมความพร้อม และส่งต่อเด็กไปยังการศึกษาระดับประถมศึกษา ทำให้ไม่มีปัญหาในระยะเชื่อมต่อทางการศึกษาระหว่างชั้นอนุบาลกับชั้นประถมศึกษา ซึ่งต่างจากการจัดการศึกษาปฐมวัยในประเทศไทยที่กำหนดในการศึกษาปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กอายุแรกเกิดถึง 5 ปี 11 เดือน 29 วัน และจัดในเด็กวัย 6 – 8 ปี อยู่ระดับประถมศึกษาตอนต้น การจัดแบ่งช่วงการศึกษาในลักษณะดังกล่าวทำให้การเรียนรู้ พัฒนาเป็นไปแบบไม่ต่อเนื่องสอดคล้องกัน ทำให้เกิดปัญหาในการเชื่อมต่อของการศึกษาปฐมวัยกับการศึกษาระดับประถมศึกษา นอกจากนี้รูปแบบการสอนทั้ง 2 ระดับยังไม่สอดคล้องกัน

จากผลสำรวจพัฒนาการเด็กปฐมวัย กรมอนามัย และการติดตามสถานการณ์สติปัญญาเด็กนักเรียนไทย พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2550 พัฒนาการเด็กไทยมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 79.9 เป็นร้อยละ 67.7 ในจำนวนนี้มีเด็ก ป.1 ร้อยละ 30 มีพัฒนาการบางอย่างล่าช้า ขาดความพร้อมเมื่อเทียบกับเพื่อนวัยเดียวกัน อาจบ่งชี้ถึงความไม่พร้อมในการเรียนรู้ตามวัย จำเป็นต้องดูแลเป็นพิเศษเพื่อให้มีพัฒนาการปกติสำหรับเด็กอายุ 6-7 ปี เป็นเด็กที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรพัฒนาทักษะรอบด้าน ทั้งทักษะการใช้กล้ามเนื้อในการขีดเขียน ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม เป็นต้น โดยอาศัยการสื่อสารสองทาง เรื่องทักษะการใช้ภาษา และการขีดเขียนที่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเด็กวัยนี้ต้องเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์กับบุคคลจริง (นพ.ณรงค์ สหเมธาพัฒน์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต, 2555)

Bossaert et al. (2011) ได้ทำการศึกษาระยะยาวเป็นเวลา 2 ปี ถึงความรู้ความสามารถของเด็กที่จำเป็นของการเชื่อมต่อจากระดับอนุบาลสู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่าเด็กจะต้องมีความพร้อมในเรื่องดังกล่าว จึงจะมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือ ความสามารถทางปัญญา ความรู้ความสามารถที่ได้รับการปูพื้นฐานมาตั้งแต่ระดับอนุบาล (ความสามารถทางภาษาและ ความเข้าใจในหลักการทางคณิตศาสตร์) การได้รับการยอมรับจากเพื่อน ความสามารถในการจับประเด็นในเนื้อหาวิชา การมีส่วนร่วมในการเรียน (ความสามารถในการทำงานร่วมกับเพื่อน ความสามารถในการทำงานโดยลำพัง) ผลคะแนนทางการเรียน (การอ่าน การสะกดคำ คณิตศาสตร์) และ Coolahan et al. (2000) กล่าวว่า เด็กที่มีความพร้อมควรมีพฤติกรรม

การเรียนรู้ คือ เด็กที่มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ การมีแรงผลักดันในการเรียนด้วยตนเอง ความคิดริเริ่ม ความเอาใจใส่และปรับตัวเข้าเพื่อรับสถานการณ์ การเปิดรับสิ่งใหม่ที่ท้าทาย

Daniel and Clarkson (2010) ได้กล่าวการเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการที่โดดเด่นและมีผลต่อการปรับตัวของเด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อระดับอนุบาลสู่ประถมศึกษาปีที่ 1 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการกำกับตนเอง ความสามารถในการจดจำ ทักษะการสะท้อนตนเอง ทักษะการคิดอย่างมีเหตุผลและตรรกะ และความสามารถในการเข้าใจทัศนะของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ Kagan et al. (1995) ได้กล่าวถึงความพร้อมในการเรียนแรกเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของเด็ก 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพัฒนาการทางร่างกายและสภาวะที่ดี 2) ด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม 3) ด้านวิธีการเรียนรู้ 4) ด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ และ 5) ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป

สำหรับการจัดการศึกษาในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่ายังไม่มีกำหนดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนสำหรับเด็กแรกเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี) มีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กวัย 3-5 ปี ประกอบด้วย 12 มาตรฐานของสภาพที่พึงประสงค์ของที่พึงประสงค์สำหรับเด็กวัย 5 ขวบ ได้แก่ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขภาพที่ดี กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหา

ครูนั้นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเด็ก Jussim, Eccles, & Madon (1996) กล่าวว่าความคาดหวังของครูที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนของเด็กในวัยประถมศึกษาตอนต้นมีผลต่อการปรับตัวของเด็กในการมาโรงเรียนในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งพบว่ามีงานวิจัยทั้งแบบเชิงทดลองและแบบวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้มีการศึกษาความคาดหวังของครูในด้านความสำเร็จทางการเรียนของเด็กมีผลต่อคะแนนการสอบของเด็ก ทั้งเด็กที่มีความสามารถทางการเรียนสูงและเด็กที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ ซึ่งความคาดหวังของครูที่มีต่อเด็กมีผลต่อการปฏิบัติของครูต่อเด็ก โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาตอนต้น เด็กควรได้รับการส่งเสริมจากครู และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับครูจะมีทัศนคติทางบวกต่อการมาโรงเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียน ในขณะที่เด็กที่ได้รับการปฏิบัติจากครูในทางลบมีแนวโน้มที่จะออกจากโรงเรียน ข้างขึ้นและได้รับการต่อต้านจากเพื่อน

ประเทศไทยพบว่ายังไม่มีงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีเพียงงานวิจัยของ ศศิธร วิจิราภรณ์ (2537) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการเตรียมเด็กวัยอนุบาลเพื่อเข้าศึกษาต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานครและจากเหตุผลและความสำคัญของความพร้อมในการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องความคาดหวังของครูต่อความพร้อม

ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งงานวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงความคาดหวังของครูเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กที่จะเข้าสู่อการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้เด็กได้ก้าวข้ามช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษานี้อย่างราบรื่นต่อไป

คำถามการวิจัย

ความคาดหวังของครูระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านพัฒนาการทางร่างกายและสขุภาวะที่ดี 2.ด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม 3. ด้านวิธีการเรียนรู้ 4. ด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ 5.ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลจากตำรา หนังสือ เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และนำแนวคิดของ Kagan et al.(1995) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตาราง 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย ความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
ความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	1. ด้านพัฒนาการทางร่างกายและสขุภาวะที่ดี	1.1 ทักษะกลไก
		1.2 สุขอนามัย
	2. ด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม	2.1 ความสามารถในการกำกับตนเอง
		2.2 ทักษะการสะท้อนตนเอง
		2.3 ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

3. ด้านวิธีการเรียนรู้	3.1 พฤติกรรมการเรียนรู้
	3.2 ความสามารถในการรับรู้ข้อมูล
4. ด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ	4.1 ทักษะเบื้องต้นทางภาษา
	4.2 การรู้หนังสือเบื้องต้น
5. ด้านพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป	5.1 ความสามารถในการจดจำ
	5.2 ทักษะการคิด
	5.3 ความรู้ความเข้าใจพื้นฐาน

2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 129 คน จากจำนวน 37 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 98 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สูตรของ Yamane (อ้างถึงใน วรณี แกมเกตุ, 2555) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 98 คน ดังนี้

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อน (ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากตัวอย่างประชากรเท่าที่ยอมรับได้ หรือเป็นการคลาดเคลื่อนจากการสุ่มเท่าที่ยอมรับได้)

Yamane (อ้างถึงใน วรณี แกมเกตุ, 2555)

ทั้งนี้ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากโรงเรียนจำนวน 20 โรงเรียน แบบไม่ใส่คืนจนได้จำนวนครบตามที่กำหนด ได้ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 98 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.1 แบบสอบถามความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา สาขาที่จบการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า จำนวนทั้งสิ้น 32 ข้อ ได้แก่ ด้านพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาวะที่ดี จำนวน 4 ข้อ ด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม จำนวน 7 ข้อ ด้านวิธีการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ จำนวน 8 ข้อ และด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป จำนวน 8 ข้อ โดยมาตราประมาณค่ามีความหมายดังนี้

5 = มากที่สุด	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด
4 = มาก	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวมาก
3 = ปานกลาง	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวปานกลาง
2 = น้อย	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวน้อย
1 = น้อยที่สุดหรือไม่มี	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามกรอบการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมในการใช้ภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงจนได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.2.1 ผู้วิจัยมีการให้น้ำหนักข้อคำถามของเครื่องมือวิจัยในแบบสอบถามด้านพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาวะที่ดีน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า เด็กในช่วง 5-7 ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและสมอง อันมีผลต่อการคิด พฤติกรรม และความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้านและโรงเรียน (Sameroff & Haith, 1996) ซึ่งจากงานวิจัยของ Daniel & Clarkson (2006) พบว่าการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการดังกล่าวมีผลต่อการเรียนในช่วงรอยเชื่อมต่อจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา โดยพบว่าการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการที่สำคัญดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสามารถในการกำกับตนเอง ความสามารถในการมีกลยุทธ์ในการจำ ทักษะการสะท้อนตนเอง ทักษะการคิดอย่างมีเหตุผลและตรรกะ และความสามารถในการเข้าใจทัศนคติของผู้อื่น และจากการศึกษาวิจัยจาก Center for Community Child Health (CCCH) (2008) กล่าวว่า ความสามารถทางปัญญาที่เกี่ยวกับการเรียนด้านวิชาการ และทักษะทางการคิดและสังคมเป็นปัจจัยที่สำคัญของการก้าวผ่านการเรียนและการปรับตัวของเด็กในช่วงรอยต่ออนุบาลสู่ประถมศึกษา

แต่ไม่พบงานวิจัยที่กล่าวว่า พัฒนาการทางด้านร่างกายและสุขภาวะเป็นปัจจัยที่สำคัญของการเรียนรู้ช่วงรอยต่อระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา Kagan et al.(1995) กล่าวว่าพัฒนาการทางด้านร่างกายและสุขภาวะที่ดีเป็นเพียงพื้นฐานของการเรียนรู้ที่ควรจะมีตามพัฒนาการตามวัยจากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงให้น้ำหนักของข้อคำถามของเครื่องมือวิจัยในแบบสอบถาม ด้านพัฒนาการทางด้านร่างกายและสุขภาวะที่ได้น้อยกว่าพัฒนาการทางด้านอื่นๆ และให้น้ำหนักกับข้อคำถามด้านสติปัญญาในด้านวิชาการและการคิดมากที่สุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมแนบจดหมายขออนุญาตผู้อำนวยการในแต่ละโรงเรียน เพื่อนำส่งแบบสอบถามไปยังครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 98 ฉบับ

4.3 การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้วิธีการโทรศัพท์สอบถามเพื่อนัดหมาย วัน เวลาเพื่อไปขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้นจำนวน 98 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็นข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณประกอบด้วย ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 ในขณะที่ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลในตอนที่ 3 จากการตอบคำถามปลายเปิดท้ายแบบสอบถาม ข้อมูลแต่ละรูปแบบมีแนวทางในการวิเคราะห์ ดังนี้

5.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดระดับความคาดหวัง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าวน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการแจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปผลดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 94.9 อยู่ในช่วงอายุ 56 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.4 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 75.5 จบการศึกษาด้านการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.4 และมีประสบการณ์สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเวลา 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.1

2. ความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ด้าน

ผลวิจัยพบว่า ครูมีความคาดหวังต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ครูมีความคาดหวังต่อด้านพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาวะที่ดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{x} = 4.28$) รองลงมา คือ ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 4.26$) ด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม ($\bar{x} = 4.23$) ด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ ($\bar{x} = 4.18$) และ ด้านวิธีการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.15$) ตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านพบว่า

2.1 ด้านพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาวะที่ดี พบว่าครูมีความคาดหวังต่อความพร้อมด้านพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาวะที่ดีโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$) โดยความคาดหวังของครูที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ และกล้ามเนื้อมัดย่อยได้อย่างคล่องแคล่ว ($\bar{x} = 4.4$) ส่วนความคาดหวังของครูที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถประสานสัมพันธ์การใช้มือและตาในการทำงานต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.17$)

2.2 ด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม พบว่าครูมีความคาดหวังต่อความพร้อมด้านพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) โดยความคาดหวังของครูที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ รู้วิธีการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนวัยเดียวกัน ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รู้ขีดความสามารถของตนเอง ($\bar{x} = 4.11$)

2.3 ด้านวิธีการเรียนรู้ พบว่าครูมีความคาดหวังต่อความพร้อมด้านวิธีการเรียนรู้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$) โดยความคาดหวังของครูที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สามารถรับรู้ข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ

2.4 ($\bar{x} = 4.34$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถมีมุมมองใหม่จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น/ สามารถแยกแยะประเด็นต่าง ๆ ที่มาจากข้อผิดพลาด ($\bar{x} = 3.9$)

2.5 ด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ พบว่าครูมีความคาดหวังต่อความพร้อมด้านพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) โดยความคาดหวังของครูที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ แก่ รู้จักใช้คำพูดได้ถูกต้องตามกาลเทศะ ($\bar{x} = 4.46$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีความสนใจในวรรณกรรมแบบต่าง ๆ และรู้โครงสร้างของนิทาน ($\bar{x} = 3.92$)

2.6 ด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป พบว่าครูมีความคาดหวังต่อด้านพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไปโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$) โดยความคาดหวังของครูที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่

มีความรู้พื้นฐานตามที่สังคมกำหนด ($\bar{x} = 4.46$) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยวิธีที่หลากหลาย ($\bar{x} = 4.07$)

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม ความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 17 คน มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

3.1 เด็กควรมีความพร้อมของกล้ามเนื้อเล็กที่แข็งแรง (2 คน) มีความพร้อมด้านร่างกาย รูปร่างของเด็ก (1 คน) ช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันให้มาก (2 คน)

3.2 เด็กควรมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น (1 คน) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีระเบียบวินัย และรู้จักเคารพกฎกติกาในการอยู่ร่วมกันในสังคม (2 คน)

3.3 เด็กควรรู้จักพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ไทย (4 คน) เขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ เขียนตัวเลข และพยัญชนะของไทยอย่างถูกต้อง (1 คน) สามารถเขียนชื่อตัวเองได้อย่างถูกต้อง (1 คน) มีพื้นฐานการเขียน อ่านพยัญชนะตั้งแต่ชั้นอนุบาล (2 คน) สามารถแสดงความคิดเห็นจากข้อความ และเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล (1 คน)

อภิปรายผล

ผลวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญในการอภิปรายผลเกี่ยวกับความคาดหวังของครู 5 ประเด็น ดังนี้

1. พัฒนาการทางร่างกายและสภาวะที่ดี

จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความคาดหวังเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกายและสภาวะที่ดีอยู่ในระดับมากทั้งนี้เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่าครูมีความคาดหวังในเรื่องการมีทักษะในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ และกล้ามเนื้อมัดย่อยได้อย่างคล่องแคล่วมากที่สุด ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าเมื่อเด็กไปสู่การเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เด็กควรจะมีทักษะในการช่วยเหลือตนเองในทุกด้าน มีความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองอย่างชำนาญและคล่องแคล่วในหลากหลายกิจกรรม เช่น ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของครูเกี่ยวกับความคาดหวังในด้านนี้ที่ว่า ครูมีความคาดหวังว่าเด็กควรมีความพร้อมของกล้ามเนื้อที่แข็งแรงและควรช่วยเหลือตัวเองได้ ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากการที่เด็กในปัจจุบันมีการใช้กล้ามเนื้อน้อยลง และไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร สอดคล้องกับสำนักงานสำรวจสุขภาพประชาชนไทย (2552) ที่กล่าวว่า พบว่าเด็กวัย 2 – 5 ปี ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ ใช้คอมพิวเตอร์เฉลี่ย 2 ชั่วโมงต่อวันซึ่งเพิ่มมากขึ้น ทำให้การเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันและเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในชีวิตจริงน้อยลง ดังนั้นครูจึงให้ความสำคัญกับด้านนี้มากที่สุด ดังที่ Siu et al. (2011) กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับพัฒนาการทางกายเกี่ยวกับกล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดย่อยให้แก่เด็กก่อนเข้าสู่ชั้นประถมศึกษานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะการให้ความสำคัญในด้านนี้แต่เนิ่น ๆ จะช่วยให้เด็กมีความพร้อมในการ

เรียนและพร้อมที่จะพัฒนาทักษะทางสังคมและพัฒนาการด้านสติปัญญาตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันยังค้นพบในงานวิจัยอื่นอีกว่า เด็กที่ไม่มีทักษะเกี่ยวกับการใช้กล้ามเนื้อเลย จะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับด้านอารมณ์และสังคมของเด็ก ซึ่งในทางตรงกันข้ามหากเด็กได้รับการสนับสนุนส่งเสริมความพร้อมทางร่างกายและการใช้กล้ามเนื้ออย่างเต็มที่แล้ว พัฒนาการด้านอื่น ๆ ของเด็กนั้นย่อมดีไปด้วย

2. พัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป

จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความคาดหวังเกี่ยวกับพัฒนาการด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไปอยู่ในระดับมากทั้งนี้เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่าครูมีความคาดหวังในเรื่องการมีความรู้พื้นฐานตามที่สังคมกำหนดมากที่สุด เช่น การรู้จักตัวอักษรไทย ทั้งนี้เพราะการรู้จักตัวพยัญชนะนั้นมีความสำคัญต่อการอ่านและการเขียนของเด็ก ซึ่งมีความจำเป็นในการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังที่ Serry et al. (2014) ได้กล่าวว่า เด็กในระดับประถมศึกษาควรมีความสามารถในการตั้งใจจดจ่อ รู้จักตัวอักษรและชื่อของตัวเอง และสามารถเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นในส่วนของการเสนอแนะเพิ่มเติมของงานวิจัย ที่พบว่าครูแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรู้จักพยัญชนะมากที่สุดอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ NEGP (1997) ที่ได้กล่าวถึงความพร้อมในเรื่องภาษาและการอ่านออกเขียนได้ ว่าจำเป็นสำหรับความพร้อมในการเข้าเรียน ทักษะเหล่านี้ คือ การสามารถแยกแยะตัวอักษร การเชื่อมโยงคำกับเสียง การรู้จักคำที่ใช้บ่อยและชื่อ และทักษะการเขียน โดยเฉพาะการเขียนชื่อตนเอง เช่นเดียวกับ Piotrkowski (2004) ที่ได้กล่าวถึง ความสำคัญของทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กในการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ครูให้น้ำหนักกับทักษะทางวิชาการเบื้องต้นเช่นกัน เช่น ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรภาษาอังกฤษ และตัวเลข ผู้วิจัยยังค้นพบอีกว่าครูที่ไม่ได้จบการศึกษาสาขาประถมศึกษาหรือสาขาการศึกษาปฐมวัยส่วนหนึ่ง มีความคาดหวังเด็กในเรื่องการจดจำพยัญชนะ การเขียน และการอ่าน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าครูที่ไม่ได้จบสาขาประถมศึกษาหรือสาขาการศึกษาปฐมวัยนั้น อาจมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับพัฒนาการและความสามารถที่เด็กควรทำได้ ซึ่งเราสามารถเห็นได้จากสถานการณ์ปัจจุบันที่เด็กปฐมวัยถูกเร่งเรียนเขียนอ่านเป็นอย่างมาก เพื่อให้มีความพร้อมในการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา สอดคล้องกับ สุริยา ช้องเสนาะ (2558) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาสำคัญของการศึกษาปฐมวัยว่าเกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการศึกษาปฐมวัยของครู รวมถึงการขาดแคลนความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย จึงทำให้ครูเน้นให้เด็กอ่านเขียนมากเกินไปจนพัฒนาการตามวัย และเน้นการสอนที่มีลักษณะให้เด็กท่องจำมากกว่าทักษะด้านการคิด การตัดสินใจ ครูจึงควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการและความสามารถของเด็กเพื่อให้จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กได้อย่างเหมาะสม ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 ที่ได้ระบุถึงการสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัย กับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ว่า ผู้สอนในระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อการจัดประสบการณ์ของหลักสูตรปฐมวัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ของตนให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัย (กระทรวงศึกษา, 2546)

3. พัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือ

จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความคาดหวังเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสืออยู่ในระดับมากทั้งนี้เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่าครูมีความคาดหวังในเรื่องการรู้จักใช้คำพูดได้ถูกต้องตามกาลเทศะมากที่สุด ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าเด็กที่จะเข้าสู่การเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาจำเป็นต้องมีการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างมากขึ้น จึงต้องรู้จักวิธีการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม ซึ่งการพูดให้ถูกกาลเทศะนั้นับว่าเป็นมารยาททางสังคมที่ตัวอย่างหนึ่งที่เด็กไทยพึงมี และควรปลูกฝังตั้งแต่ระดับปฐมวัย สอดคล้องกับ นฤมล นิยมหอม (2553) ที่กล่าวว่า มารยาทที่ควรสอนให้แก่เด็ก เช่น การไหว้และกล่าวสวัสดีเมื่อพบผู้ใหญ่ การพูดขอบคุณเมื่อมีคนช่วยเหลือหรือให้ของ การขอโทษเมื่อทำผิดพลาดหรือทำให้ผู้อื่นเสียใจ การช่วยเหลือผู้อื่น การพูดด้วยคำพูดที่สุภาพ การเคี้ยวอาหารเบาๆ ปิดปากเวลาเคี้ยว และไม่พูดคุยเมื่อมีอาหารในปาก การไม่ใช้ของส่วนตัวของผู้อื่น เดินก้มหลังเมื่อผ่านผู้ใหญ่ การไม่ยื่นคำสี่รชะหรือเล่นสี่รชะของผู้ใหญ่ การบอกให้เด็กรู้ว่าสถานการณ์ใดควรแสดงออกอย่างไรจึงจะเหมาะสมโดยอธิบายเหตุผลให้เด็กฟังด้วยจึงเป็นวิธีหนึ่งของการสอนมารยาททางสังคมอย่างได้ผล ครูสามารถสอนมารยาทควบคู่ไปกับการที่เด็กต้องปฏิบัติตามมารยาทนั้น ๆ เช่น เมื่อส่งของให้เด็กอาจพูดว่า "ขอบคุณคุณครูก่อนค่ะ ยำรับไปเฉยๆ" หรือขณะที่รับประทานอาหารร่วมกัน ครูอาจบอกเด็กที่คุ้ยเมื่ออาหารอยู่ในปากว่า "เคี้ยวให้เสร็จก่อนค่ะ แล้วค่อยพูด เคี้ยวข้าวติดคอ" หรือ "เคี้ยวข้าวช้า ๆ ให้ละเอียดนะคะ" เป็นต้น วิธีที่ดีที่สุดในการอบรมสั่งสอนมารยาทสังคม คือ การที่ครูเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ครูที่ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความอ่อนโยน เข้าใจ นุ่มนวล และมีมารยาททางสังคมที่เหมาะสม ประกอบกับการอบรมสั่งสอนของครู เด็กจะปฏิบัติตามมารยาทสังคมได้โดยครูไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยเลย

4. การรู้หนังสือเบื้องต้น

จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความคาดหวังเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสืออยู่ในระดับมากทั้งนี้เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่าครูมีความคาดหวังในเรื่องการมีความสนใจในวรรณกรรม ต่าง ๆ และรู้โครงสร้างของนิทานน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งความสนใจในวรรณกรรมต่าง ๆ และรู้โครงสร้างของนิทานนั้นคือทักษะการอ่านเบื้องต้นที่เด็กควรมี Washington State (2012) ได้กล่าวถึง ความพร้อมในการเรียนของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านการรู้หนังสือและการอ่านเบื้องต้นว่าเด็กสามารถอธิบายตัวละคร ฉาก เหตุการณ์สำคัญในเรื่องได้ และสามารถเลือกอ่านหนังสือหลากหลายประเภท บอกเกี่ยวกับชื่อผู้แต่งและคำศัพท์จากเรื่องได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าครูยังให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการอ่านของเด็กที่จะไปสู่ชั้นประถมศึกษาชั้นต้นน้อย ทั้งนี้อาจส่งผลต่อการอ่านของเด็กที่จะไปสู่ชั้นประถมศึกษาได้ เนื่องจากเมื่อเด็กเข้าสู่การเรียนในระดับประถมศึกษาทักษะด้านการอ่านและการรู้หนังสือเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อเด็กเป็นอย่างมาก สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (2557) ที่กล่าวว่า จากผลการทดสอบโครงการ PISA (Program for International Student Assessment) พบว่า เด็กไทยได้คะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านต่ำกว่ามาตรฐานของเด็กในกลุ่มประเทศ OECD โดยเมื่อเปรียบเทียบกับ 65 ประเทศทั่วโลก ในปี 2009 ระดับความสามารถด้านการอ่านโดยเฉลี่ยของเด็กไทยอยู่ในอันดับที่ 50 อีกทั้งข้อมูลสำคัญของสำนักงานสถิติแห่งชาติยังชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญคือ การอ่านหนังสือไม่ออก ในเด็กกลุ่มอายุ 6 - 14 ปี ซึ่งถือเป็นอุปสรรคขั้นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาไปสู่

การอ่าน สะท้อนให้เห็นว่านิสัยรักการอ่านยังไม่พบบ่อยในวัยเยาว์ ซึ่งควรเป็นพฤติกรรมที่ควรบ่มเพาะตั้งแต่วัยเยาว์ ดังนั้นครูจึงควรส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านตั้งแต่วัยปฐมวัย สอดคล้องกับ Schwartzberg (2016) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่าเป็นช่วงการเรียนรู้ที่น่าตื่นตาตื่นใจสำหรับเด็ก เพราะพวกเขาจะได้จับคู่ตัวอักษรและเสียง (การถอดรหัส) การได้เห็นรูปแบบของคำและได้เรียนรู้ที่จะออกเสียง ซึ่งหากเขาได้อ่านบ่อย ๆ แล้วเขาจะสามารถจดจำคำได้หลากหลาย รู้จักคำใหม่ ๆ เริ่มสร้างประโยค เรื่องราว และสามารถเริ่มต้นการอ่านด้วยตนเองได้

5. วิธีการเรียนรู้

จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีความคาดหวังเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ในระดับมาก ทั้งนี้เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่าครูมีความคาดหวังในเรื่องการสามารถมีมุมมองใหม่จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น สามารถแยกแยะประเด็นต่าง ๆ ที่มาจากข้อผิดพลาดน้อยที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ครูในปัจจุบันยังให้ความสำคัญกับการที่จะให้เด็กได้คิดวิเคราะห์ แยกแยะประเด็นต่าง ๆ ยังน้อย ซึ่งอาจทำให้เด็กไม่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการรับรู้ข้อมูลน้อยลง สอดคล้องกับ ปัญหาการศึกษาไทยที่ผ่านมา จากผลการประเมินคุณภาพภายนอก 3 รอบ ในระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา พบว่ามี 10 ปัญหาหลักที่เป็นตัวฉุดรั้งการศึกษาไทย ซึ่งหนึ่งในนั้นคือปัญหาผู้เรียนขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดสร้างสรรค์ และปัญหาที่ครูยังไม่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา และตัดสินใจได้ (นายชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2558) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปัญหาเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อเด็กโดยตรง ดังที่ Flagler (1996) ได้กล่าวว่า หนึ่งในเป้าหมายที่สำคัญของชั้นประถมศึกษาตอนต้นคือ การพัฒนาทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ แยกแยะประเด็น เพื่อให้สามารถทำงานต่าง ๆ ได้สำเร็จตามเป้าหมายทั้งนี้ก็เนื่องมาจากเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาจะมีการเรียนที่เพิ่มมากขึ้นกว่าในระดับชั้นปฐมวัย และสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558) ที่กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์และตัดสินใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของทักษะชีวิตที่จะเพิ่มภูมิคุ้มกันให้กับเด็กในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและเตรียมความพร้อมสำหรับการปรับตัวของผู้เรียน ซึ่งการคิดวิเคราะห์ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์นั้นหมายถึงการแยกแยะข้อมูลข่าวสารปัญหาและสถานการณ์รอบตัว วิพากษ์วิจารณ์และประเมินสถานการณ์รอบตัวด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้อง รับรู้ปัญหา สาเหตุของปัญหา หาทางเลือกและตัดสินใจแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนแต่ละโรงเรียนควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมการเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของเด็ก

2. โรงเรียนควรมีวางแผน และมีการทำงานร่วมกันกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องในการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กเพื่อให้เด็กเข้าสู่การเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างราบรื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความคาดหวังของครูต่อความพร้อมในการเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดอื่น
2. ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ของครูและผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจและเห็นแนวปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมในการเรียนให้กับเด็ก

ข้อจำกัดงานวิจัย

การออกแบบชุดข้อคำถามที่ใช้เพื่อด้านพัฒนาการทางร่างกายและด้านสุขภาวะที่ดี จะมีน้ำหนักของจำนวนข้อแตกต่างจากชุดคำถามอื่นๆ จึงอาจมีข้อจำกัดในการพิจารณาเปรียบเทียบผลการวัดกับประเด็นอื่น ๆ ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้อาจพิจารณาถึงข้อจำกัดดังกล่าวด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพมหานคร: องค์การข้าราชการสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551*. กรุงเทพมหานคร: องค์การข้าราชการสภา.

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์. (2558). *เผย10ปัญหาจุดรั้งการศึกษาไทย*. สืบค้นจาก

http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1435302805

ณรงค์ สหเมธาพัฒน์. (2555). *พบบ.1 พัฒนาการภาษาช้า อส.สุขภาพจิตเชื่อแท็บเล็ตช่วยได้*. สืบค้นจาก

<http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9550000063047>

นฤมล เนียมหอม. (2553). *การสร้างวินัยในตนเองให้กับเด็กปฐมวัย*. สืบค้นจาก

http://www.nareumon.com/index.php?option=com_content&task=view&id=4&Itemid=50&limit=1&limitstart=4

นิรันรัตน์ พันธุ์ประสิทธิ์. (2555). การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัวในระยะเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กอายุ 6 ปีโรงเรียนดุนนรินทร์. *วารสาร OJED*, 7(1), 1418 – 1430.

ยศวีร์ สายฟ้า. (2557). รอยเชื่อมต่อการเรียนรู้ระหว่างชั้นเรียนอนุบาลและประถมศึกษา: ก้าวที่สำคัญของเด็กประถมศึกษา. *วารสารครูศาสตร์* (กรกฎาคม – กันยายน 2557), 143-159

วรรณิ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุริยา ฮ่องเสนาะ. (2558). *การศึกษาของเด็กปฐมวัย หัวใจสำคัญของการศึกษา*. สืบค้นจาก <http://admin.e-library.onecapps.org/Book/1233.pdf>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). *รู้ได้อย่างไรว่าเด็กไทยมีทักษะชีวิต*. สืบค้นจาก http://lifeskills.obec.go.th/pdf/pdf_316.pdf
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). *รายงานการติดตามและประเมินและประเมินสภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายว่าด้วยการรับนักเรียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานสำรวจสุขภาพประชาชนไทย. (2552). *รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2551-2 สุขภาพเด็กครั้งที่ 4 พ.ศ. 2551-2*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสำรวจสุขภาพประชาชนไทย.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน. (2557). *รักการอ่าน ฐานสังคมเรียนรู้*. สืบค้นจาก <http://resource.thaihealth.or.th/library/academic/14448>
- ศศิธร วิจิราภรณ์. (2537). *สภาพการเตรียมเด็กวัยอนุบาลเพื่อเข้าศึกษาต่อชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา) ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ภาษาอังกฤษ

- Bossaert, et al. (2011). Predicting children's academic achievement after the transition to first grade: A two - year longitudinal study. *Journal of Applied Developmental Psychology* 32, 47 – 57.
- Centre for Community Child Health. (2008). *Rethinking the transition to school: Linking schools and early years services*. Retrieved from www.rch.org.au/emplibrary/ccch/PB11_Transition_to_school.pdf
- Coolahan, K., et al. (2000). Preschool peer interactions and readiness to learn: Relationships between classroom peer play and learning behaviors and conduct. *Journal of Educational Psychology*. 2000, 92, 458-465
- Daniel, D. H., & Clarkson, P. K. (2010). *A developmental approach to educating young children*. Thousand Oaks, CA: A SAGE Company.
- Entwisle, D. R., & Alexander, K. L. (1998). Facilitating the transition to first grade: The nature of transition and research on factors affecting it. *The Elementary School Journal*, 98, 351-364.
- Fabian, H., & Dunlop, A. W. (2002). *Transition in the early years*. London: RoutledgeFalmer.

- Featherstone, S. (2004). *Smooth Transitions*. Nursery World.
- Flagler, S. (1996). *Multidimensional assessment of young children through play: Preacademic skills assessment*. Lewisville, KY: Kaplan.
- Hausken, E., & Rathbun, A. (2002). *Adjustment to kindergarten: Child, Family and kindergarten program factors*. Paper presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association, New Orleans.
- Jussim, L. E., & Madon, S. (1996). Social perception, social stereotypes and teacher expectations: Accuracy and the quest for the powerful self-fulfilling prophecy. *Advances in Experimental Social Psychology*. Vol. 28, 281 – 338.
- Kagan, L. S., Moore, E., & Bredekamp, S. (1995). *Reconsidering children's early development and learning: Toward common views and vocabulary*. Washington DC: U.S government printing office.
- Ladd, G., & Price, J. (1987). Predicting children's social and school adjustment following the transition from preschool to kindergarten. *Child Development*. 58(5), 1168 – 1189.
- Lewit, M. E., & Baker, S. N. (1995). School readiness. *The Future of Children*. Vol. 5, No. 2 – summer/fall, 128 – 139.
- McClelland, M., et al. (2000). *Children at risk for early academic problems: The role of learning – related social skills*. Department of Psychology, Loyola University College.
- Pianta, R. C., Rimm – Kaufman, S.E., & Cox, M. J. (1999). Parent's observations about their children's transition to kindergarten. *Young Children*, 54(3), 47 – 52.
- Piotrkowski, C. S. (2004). *A community-based approaches to school readiness in Head Start*. In E. Zigler & S. J. Styfco (Eds.). *The Head Start debates*. Baltimore, MD: Paul H. Brookes.
- Sameroff, A. J., & Haith, M. M. (1996). *Interpreting developmental transitions*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Schwartzberg, A. (2016). First grade reading for your child. Retrieved from <http://www.scholastic.com/parents/resources/article/milestones-expectations/first-grade-reading-your-child>
- Serry, T., Imms, C., et al. (2014). *Preparatory teachers' perceptions of school readiness: a survey of Victorian teacher*, Springer. 41, 109-124.

- Siu, A. M. H., et al. (2011). *Development and validation of fine-motor assessment tool for use with young children in a Chinese population*. Research in developmental disabilities, 32, 107 – 114.
- The National Education Goals Panel. (1997). *Getting a good start in school*. Washington, DC: National Education Goals Panel.
- Tuncer N., Sahin, T.I., & Sak, R. A. (2013). comparison of preschool and first grade teacher's views about school readiness. *Educational Sciences: Theory & Practice*. Vol. 13(3), 1708-1713.
- Washington State Department of Early Learning. (2012). *Washington State Early Learning and Development Guidelines Birth through 3rd grade*. Olympia; WA.